

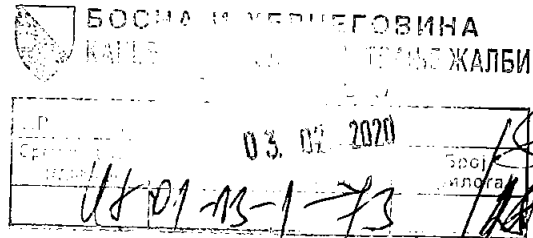


Wlu 27/18

2607/18

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

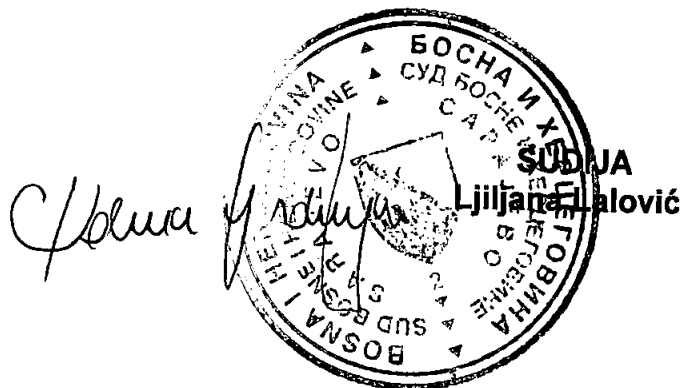
Broj: S1 3 U 029139 18 U
Sarajevo, 3.2.2020. godine



KANCELARIJA ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
FILIJALA SARAJEVO
Ul. Dubrovačka 6
71000 SARAJEVO

U prilogu dopisa dostavljamo vam 2x presudu ovog Suda broj: S1 3 U 029139 18 U od 30.1.2020. godine uz vaš spis.

Prilog: Kao u tekstu





Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 3 У 029139 18 У
Сарајево, 30.1.2020. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове, састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање Станке Ђеклић као записничара, у управном спору тужиоца ПДТ „МГМ ФАРМ“ д.о.о. Какањ, којег заступају пуномоћници Неџад Бабић и Сањин Бабић, адвокати из Зенице, против рјешења број: ЈН2-01.07-1-269-7/18 од 5.6.2018. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 30.1.2020. године, донио је сљедећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава, рјешење Канцеларије за разматрање жалби БиХ, број: ЈН2-01.07-1-269-7/18 од 5.6.2018. године се поништава и предмет враћа туженом органу на поновни поступак.

Обавезује се тужени да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 380,80 КМ у року од 15 дана од дана пријема пресуде, док се у преосталом дијелу потраживаних трошкова захтјев одбија као неоснован.

Образложење

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-01.07-1-269-7/18 од 5.6.2018. године усвојена је жалба понуђача „Зефарм“ д.о.о. Зеница, поништен закључак број: 01-14-3-67-/17-1-2 од 27.4.2018. године уговорног органа Министарство правде Федерације БиХ и усвојен је жалиочев захтјев за поврат средстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 2.500,00 КМ.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права. У образложењу тужбе наводи да је оспорено рјешење формално образложено, без презентовања чињеница којим се тужени руководио и на којима је засновао своју одлуку, а што указује на повреду правила поступка, али и доводи у питање и примјену материјалног права. Указује да је одредбом члана 101. став 3. ЗЈН прописано право на жалбу, уколико уговорни орган обавијести понуђаче да је уговор на основу оквирног споразума и динамичког система куповине закључен, али да је из обавјештења о избору понуђача од 16.4.2018. године видљиво да су учесници мини тендерисања обавјештени да је тужилац понудио најнижу цијену за Лот 1, фирма Зефарм д.о.о. за Лот 3, те да ће са изабраним понуђачима уговори тек бити закључени на период од 12 мјесеци. Стога сматра да оспорено рјешење не садржи ваљано образложење чињеница које је тужени утврђивао, као ни њихову потпуну анализу, а што је било од утицаја на доношење правилне и законите одлуке. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени и заинтересована странка „Зефарм“ д.о.о. Зеница су предложили да се тужба одбије као неоснована. Уговорни орган је у одговору на тужбу навео да сматра да је исправно поступао у току цијелог поступка, те да није било повреда на које тужба указује.

Суд је испитао законитост и правилност оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списка произлази да је уговорни орган, Министарство правде Федерације БиХ, закључком број: 01-14-3-67/17-1-2 од 27.4.2018. године, одбацио тужиочеву жалбу изјављену против обавјештења о избору понуђача, у другом кругу мини тендерисања, за јавну набавку: сукцесивна набавка лијекова, средстава за дезинфекцију и дератизацију и санитетског материјала за потребе казнено-поправних завода у Федерацији БиХ- Лот 1 лијекови. Понуђач „Зефарм“ д.о.о. Зеница је против наведеног закључка изјавио жалбу коју је тужени оспореним рјешењем усвојио и поништио закључак од 27.4.2018. године, те предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак. Тужени је овако одлучио, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да је уговорни орган, у смислу одредбе члана 101. став 3. ЗЈН, био дужан да понуђачима остави право на правни лијек.

Одлука туженог органа није правилна.

Основано тужба указује да је тужени погрешно примијенио Закон о јавним набавкама, у предметној управној ствари. Наиме, одредбом члана 101. став 3. ЗЈН („Службени гласник БиХ”, број 39/14) прописано је да, у случају додјеле уговора у склопу оквирног споразума из члана 32. став 5. овог закона или у оквиру динамичког система куповине из члана 123. овог закона, жалба се изјављује најкасније 30 дана, ако уговорни орган обавијести понуђаче да је уговор на основу оквирног споразума или динамичког система куповине закључен у односу на поступак додјеле уговора у склопу оквирног споразума или динамичког система куповине. Како то из стања списка поизилази, уговорни орган није обавијестио понуђаче да је уговор на основу оквирног споразума закључен, него им је упутио обавјештење о избору понуђача, у којем је наведено да је понуђач ПТД „МГМ ФАРМ” д.о.о. Какањ понудио најнижу цијену за Лот 1, а понуђач „Зефарм” д.о.о. Зеница за Лот 2 и да ће са овим понуђачима бити закључени уговори за наредни период од 12 мјесеци, у складу са закљученим оквирним споразумом.

Имајући у виду наведено, ово судско вијеће закључује да тужени у поступку по жалби, није поступио у складу са Законом о јавним набавкама, нити у складу са релевантним одредбама Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ” број:29/02 до 12/04), а посебно чланом 9. овог закона, према којем се у поступку мора утврдити право стање ствари и у том циљу морају се потпуно и правилно утврдити све чињенице од важности за доношење законитог и правилног рјешења.

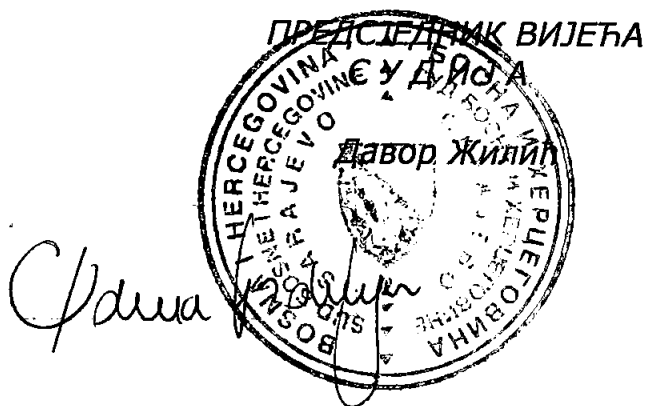
У поновном поступку тужени орган ће имати у виду истакнуте приговоре суда и отклонити уочене недостатке, правилно и потпуно утврдити чињенично стање, након чега ће донијети правилну и закониту одлуку.

Трошкове поступка суд је додијелио примјеном члана 61. Закона о управним споровима БиХ и примјеном Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Федерацији БиХ. Досуђени трошкови се састоје од накнаде за састав тужбе са обрачунатим ПДВ-ом од 17%, у износу од 280,80 КМ, те трошкова таксе на тужбу у износу од 100 КМ, што укупно износи 380,80 КМ. Са потраживањем преко досуђеног износа тужила се одбија, имајући у виду да се у конкретном случају ради о поништењу рјешења, па тужиоцу припада право на накнаду трошкова у непроцјењивим предметима у складу са одредбом члана 19., а не члана 12. Тарифе Ф БиХ.

С обзиром на наведено, Суд је примјеном одредби члана 37. став 1. и 2. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 19/02 до 74/10) донио одлуку као у диспозитиву пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

Станка Ђеклић



Handwritten marks and scribbles in the top right corner.

Small handwritten mark or number in the upper center.

